

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2004, sekcja I – Parlament Europejski

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2004 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając zestawienie dochodów i wydatków oraz bilans dotyczący roku budżetowego 2004 (C6-0357/2005),
 - uwzględniając sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego,
 - uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu wraz z odpowiedziami instytucji ⁽²⁾,
 - uwzględniając oświadczenie o wiarygodności rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw, przedkładane przez Trybunał Obrachunkowy zgodnie z art. 248 Traktatu WE ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 272 ust. 10 i art. 275 Traktatu WE oraz art. 179a Traktatu Euratom,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾, a w szczególności jego art. 145, 146 i 147,
 - uwzględniając art. 13 przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu Parlamentu Europejskiego ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 147 ust. 1 rozporządzenia finansowego, zgodnie z którym każda instytucja wspólnotowa musi podejmować wszystkie odpowiednie kroki zmierzające do działania zgodnie z uwagami dołączonymi do decyzji w sprawie absolutorium wydanej przez Parlament Europejski,
 - uwzględniając art. 71 i art. 74 ust. 3 Regulaminu, jak również jego załącznik V,
 - uwzględniając art. 5 ust. 1 lit. a) akapit drugi załącznika V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0119/2006),
 - uwzględniając wynik głosowania plenarnego w dniu 27 kwietnia 2006 r. dotyczącego wspomnianego wyżej sprawozdania Komisji Kontroli Budżetowej, w którym – na wniosek sprawozdawcy – udzielenie absolutorium zostało odrzucone przytłaczającą większością głosów (3 głosy za przyjęciem, 591 przeciw, 13 wstrzymujących się), wskutek czego zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) akapit drugi załącznika V do Regulaminu uznaje się je za odroczone ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0280/2006);
- A. mając na uwadze, że Trybunał Obrachunkowy wskazał na mankamenty systemu nadzoru i kontroli (ust. 9.16 sprawozdania rocznego Trybunału), które mają jednak przeważnie charakter formalny; mając na uwadze, że według Trybunału błędy nie wpłynęły znacząco na legalność i prawidłowość operacji leżących u podstaw wydatków administracyjnych (ust. 9.27 sprawozdania rocznego Trybunału);

⁽¹⁾ Dz.U. C 105 z 30.4.2004.

⁽²⁾ Dz.U. C 301 z 30.11.2005, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 302 z 30.11.2005, str. 100.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ Bur/ann/fin – PE 349.540.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 340 z 6.12.2006, str. 29.

- B. mając na uwadze, że rozporządzenie finansowe i Regulamin Parlamentu w wersji po zmianach wprowadzonych w dniu 23 października 2002 r. ⁽¹⁾ stanowią od dnia 1 stycznia 2003 r. podstawę dla procedury udzielenia absolutorium;
- C. mając na uwadze, że zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w dniu 23 października 2002 r. do Regulaminu Parlamentu Europejskiego absolutorium udzielane jest Przewodniczącemu, a nie Sekretarzowi Generalnemu;
- D. mając na uwadze, że postanowienia rezolucji z dnia 12 kwietnia 2005 r. ⁽²⁾ w sprawie absolutorium za 2003 r. powinny być kontynuowane oraz że należy dokonać oceny postępów w realizacji zawartych w niej zaleceń;
- E. mając na uwadze, że Statut Posła do Parlamentu Europejskiego z dnia 28 września 2005 r. ⁽³⁾, po zatwierdzeniu przez Radę w dniu 19 lipca 2005 r., wejdzie w życie w pierwszym dniu rozpoczynającej się w roku 2009 kadencji Parlamentu Europejskiego;
1. podkreśla, że rok 2004 był pod wieloma względami rokiem szczególnym ze względu na nagromadzenie dużej liczby prawie jednoczesnych wydarzeń, które miały bezpośredni wpływ na zarządzanie finansami Parlamentu: przystąpienie dziesięciu nowych państw członkowskich, wybory do Parlamentu, wejście w życie nowego regulaminu pracowniczego, kontynuacja wdrażania nowego rozporządzenia finansowego oraz realizacja prób wewnętrznych reform w Parlamencie („Raising the Game”);

Sprawozdanie finansowe Parlamentu Europejskiego

2. odnotowuje dane liczbowe, którymi zamknęły się rachunki Parlamentu w roku budżetowym 2004, a mianowicie:

(w EUR)

Przeznaczenie środków	Środki w roku budżetowym 2004		Środki przeniesione z roku budżetowego 2003
	Środki 2004 r.	Środki z dochodów przeznaczonych na określony cel	Artykuł 9 ust. 1 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia finansowego
Dostępne środki	1 231 000 000	31 335 112	213 477 855
Zaciągnięte zobowiązania	1 203 370 074	31 328 642	—
Dokonane płatności	921 908 371	3 248 540	197 455 018
Środki przeniesione na rok budżetowy 2005			
— artykuł 9 rozporządzenia finansowego	281 461 343	—	
— artykuł 10 rozporządzenia finansowego	—	6 470	
Środki do stornowania	27 629 926	—	16 022 837
Bilans na dzień 31 grudnia 2004 r.: 1 451 967 061			

3. stwierdza, że w 2004 r. 97,76 % środków zapisanych w budżecie Parlamentu zostało wykorzystanych, a stopa środków anulowanych wyniosła 2,24 %, oraz że, jak w poprzednich latach, osiągnięto bardzo wysoki poziom wykonania budżetu;
4. wzywa delegowanych intendentów do przedstawiania w swoich rocznych sprawozdaniach z działalności wyjaśnienia – jak to po części już ma miejsce – powodów niewykorzystania środków w obrębie ich pozycji budżetowych; uważa, że powody te należy uwzględnić w trakcie obrad nad budżetem lat następnych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 E z 11.12.2003, str. 303.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 27.7.2005, str. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 262 z 7.10.2005, str. 1.

5. stwierdza, że w 2004 r. Parlament Europejski uzyskał przychody w kwocie 117 409 824 EUR (w 2003 r.: 98 545 334 EUR);

Polityka Parlamentu w zakresie nieruchomości ze szczególnym uwzględnieniem budynków „Winston Churchill” (WIC) i „Salvador de Madariaga” (SDM)

Sprawozdanie finansowe

6. przypomina, że wysoki poziom wykonania budżetu za rok 2004 należy przypisać po części konsekwentnie stosowanej od 1992 r. praktyce przesuwania niewykorzystanych środków w celu przekazywania wszelkich środków dostępnych na koniec roku do linii budżetowych przeznaczonych na budynki, a w szczególności na wcześniejszą spłatę rat kapitałowych w celu obniżenia przyszłych płatności odsetkowych: i tak w wyniku przesunięcia niewykorzystanych środków dostępnych na koniec roku 2003 przekazano ponad 70 000 000 EUR na zakup budynku „Louise Weiss” w Strasburgu; w wyniku przesunięcia niewykorzystanych środków dostępnych na koniec roku 2004 uzyskano kwotę ponad 150 000 000 EUR na zakup budynków D4 i D5 w Brukseli; kwoty te stanowią 12 % środków budżetowych;
7. uważa, że spłaty rat kapitałowych dotyczące budynków stanowią dużą oszczędność dla podatników i dlatego powinny stanowić część strategii budżetowej;
8. wzywa po raz kolejny władzę budżetową do zapewnienia optymalnych prognoz budżetowych, aby kwoty zapisane w projekcie budżetu odpowiadały rzeczywistym potrzebom w danych obszarach polityki Parlamentu, co pozwoli uniknąć systematycznego korzystania ze znacznych transferów z linii budżetowych na koniec roku na cele polityki w zakresie nieruchomości;
9. domaga się przejrzystych i sprawiedliwych procedur przetargowych na rozbudowę budynku KAD w Luksemburgu, ponieważ są to pierwsze procedury przetargowe na budowę, które zarządzane są samodzielnie przez Parlament;
10. z zadowoleniem przyjmuje odpowiedź Sekretarza Generalnego na kwestionariusz w sprawie absolutorium za rok 2004, dotyczącą korzystania przez Parlament z budynku LOW w Strasburgu, że Parlament „jest jedynym właścicielem budynku LOW w Strasburgu i może z niego korzystać lub nim dysponować tak, jak uważa to za stosowne”;

Budynki WIC i SDM

11. przypomina, że Komisja Kontroli Budżetowej w odpowiedzi na odesłanie do niej sprawozdania utworzyła w maju 2006 r. nieformalną grupę roboczą, której zadanie polegało na udzielaniu sprawozdawcy pomocy doradczej w związku z zarzutami dotyczącymi istniejących umownych stosunków najmu budynków WIC i SDM w Strasburgu przez Parlament Europejski, a także ich potencjalnego zakupu;
12. wyraża swe głębokie ubolewanie nad faktem, iż pomimo swych kompetencji w zakresie kontroli budżetowej komisja dowiedziała się o zarzutach dotyczących wspomnianych stosunków umownych dopiero ze sprawozdań prasowych, a nie, jak można by się tego spodziewać, od administracji lub od Prezydium Parlamentu Europejskiego, które to organy na kilka tygodni wcześniej były w pełni świadome tych zarzutów;
13. stwierdza, że właściwe dyrekcje generalne Parlamentu oddały grupie roboczej do dyspozycji wszystkie żądane dokumenty, z nadzwyczajnym audytem zewnętrznym oraz audytem wewnętrznym włącznie, a także udzieliły porady prawnej; odnotowuje jednocześnie, że również miasto Strasburg udostępniło na żądanie dokumentację, chociaż na niektóre pytania dotyczące tej dokumentacji nie udzielono wystarczającej odpowiedzi; głęboko ubolewa nad tym, iż nie przychylono się do wniosku Parlamentu o dostarczenie całej dokumentacji przez SCI Erasme – prywatnego inwestora oraz właściciela budynków; wzywa miasto Strasburg i SCI Erasme do niezwłocznego udzielenia odpowiedzi na wszystkie już postawione oraz kolejne pytania przy maksymalnym poszanowaniu zasady przejrzystości, tak aby dane te można było rozpatrzyć podczas procedury udzielenia absolutorium z wykonania budżetu za rok 2005;
14. odnotowuje, że w celu zapewnienia pełnej przejrzystości wspomniana grupa robocza niezwłocznie zwróciła się o udzielenie publicznego dostępu do całej istotnej dokumentacji będącej w posiadaniu administracji Parlamentu, a dotyczącej tych budynków, i uzyskała go;

15. jest świadomy faktu, że sprawozdanie z udzielenia absolutorium odzwierciedla sytuację z 2004 r.; podkreśla jednak, że takie sprawozdanie nie wskazuje wyłącznie na błędy i wykroczenia powstałe w przeszłości, ale powinno również zawierać zalecenia co do tego, w jaki sposób uniknąć ich w przyszłości;
16. przypomina o istnieniu umowy najmu pomiędzy SCI Erasme a miastem Strasburg, której ważność upływa w 2010 r.; jest głęboko przekonany, że jeżeli PE zadecyduje o nabyciu budynków WIC lub SDM wspomniana umowa nie może w jakichkolwiek sposób wiązać finansowo Parlamentu; uważa zatem, że w takim przypadku umowa powinna zostać rozwiązana;
17. zwraca uwagę, że jeśli Parlament pragnie zakupić budynek, powinien jednocześnie nabyć grunt, na którym jest on położony; podkreśla, iż na tym etapie wydaje się oczywiste, że Parlament może wyłącznie uzyskać od SCI Erasme długoterminowy najem; uważa zatem, że ostateczne nabycie działki rozstrzygnięte będzie między Parlamentem a miastem Strasburg oraz, w razie potrzeby, przy udziale francuskich władz krajowych;
18. przypomina jednak przeprowadzony niedawno przez Trybunał Obrachunkowy audyt dotyczący polityki zarządzania nieruchomościami; zwraca uwagę, że w swej opinii Trybunał Obrachunkowy wyraził zastrzeżenie co do zastosowania wskaźników indeksacji, wykorzystanych do obliczenia pełnej należności za dwuletni najem; zauważa wreszcie, że Trybunał Obrachunkowy jasno dał do zrozumienia, że indeksacja potencjalnie może być niekorzystna dla Parlamentu;
19. stwierdza następujące fakty, ustalone przez grupę roboczą na podstawie udzielonych jej informacji:
 - umowa najmu, na mocy której Parlament Europejski wynajmuje ww. budynki, obejmuje układ trójstronny wiążący, z jednej strony sam Parlament – jako najemcę budynków WIC i SDM, z drugiej strony miasto Strasburg – jako dzierżawcę, a z trzeciej SCI Erasme – prywatnego inwestora i właściciela budynków,
 - wydaje się, że nie istnieją żadne wskazówki świadczące o tym, że podczas zawierania i stosowania umów najmu i umów dodatkowych doszło do bezprawnych działań, pomimo wątpliwości co do pełnego poszanowania zasady „należytego zarządzania finansami”, wyrażonej w rozporządzeniu finansowym,
 - nie istnieje całkowicie niezawodna podstawa ustalenia odpowiedniego czynszu za budynki WIC i SDM, skoro – tak jak w Strasburgu – Parlament jest jedynym zainteresowanym; porównanie z kosztami wynajmu przestrzeni biurowej w różnych krajach i miastach nie jest adekwatne w tym przypadku; z oczywistych względów trudno ustalić „godziwą wysokość” czynszu, o którym mowa, i dlatego również ocenić, czy Parlament płaci od lat rzeczywiście godziwy czynsz,
 - istotnym powodem rosnących przez lata czynszów jest fakt, że na wniosek miasta Strasburg organy decyzyjne Parlamentu wydały w 1985 r. zgodę na indeksację kwot rocznych czynszu, nie zważając na negatywne opinie kwestorów i Komisji Kontroli Budżetowej z roku 1980,
 - istnieje znaczna różnica między wysokością czynszu, który Parlament uiszcza miastu Strasburg za korzystanie z budynków WIC i SDM, a miesięcznymi ratami kapitałowymi spłacanymi przez miasto prywatnemu inwestorowi: według wycień administracji Parlamentu nadpłata ta wyniosła przez 25 lat trwania umowy – po odliczeniu kosztów inwestycji i kosztów wykonanych prac – co najmniej 32 000 000 EUR; obecnie, kiedy brakuje jeszcze dodatkowych informacji od miasta Strasburg i SCI Erasme, nie można wykluczyć, że nadpłata może również sięgać 46 000 000 EUR (audyt wewnętrzny) lub prawie 60 000 000 EUR (audyt zewnętrzny),
 - dopiero w marcu 2006 r. podano do wiadomości, że czynsz opłacany przez Parlament Europejski miastu Strasburg przewyższa raty kapitałowe spłacane przez miasto prywatnemu inwestorowi; do tamtej pory Parlament niesłusznie zakładał, że jego czynsz dla miasta Strasburg w całości przekazywano SCI Erasme, podczas gdy w rzeczywistości było inaczej,

- przez tak długi okres administracja Parlamentu nigdy nie wyraziła wątpliwości, czy czynsz jest „godziwy”, ani nigdy nie zweryfikowała, czy czynsz w całości przekazywano SCI Erasme, ale również nie została poinformowana o tym fakcie przez samo miasto Strasburg,
 - miasto Strasburg wiedziało jedynie o istnieniu dwóch różnych stosunków umownych pomiędzy trzema stronami i wyłącznie miasto Strasburg było świadome istnienia od 1981 r. różnic pomiędzy dwoma kwotami,
 - pismem z dnia 29 listopada 2005 r. miasto Strasburg powiadomiło Parlament Europejski, że negocjacje z prywatnym inwestorem nie zostały zakończone; najpóźniej w tym momencie administracja Parlamentu powinna zdać sobie sprawę z tego, że miasto Strasburg prowadziło negocjacje z prywatnym inwestorem,
 - czynsz, który Parlament uiszcza za swoje budynki, powinien obejmować koszty związane z budową, utrzymaniem i użytkowaniem, ale w żadnym wypadku nie powinien zawierać marży dla kraju przyjmującego lub władz lokalnych bądź regionalnych tego kraju; podobnie zwyczajem jest, że wszelki grunt publiczny udostępniony przez państwo członkowskie w celu przyjęcia jednej z instytucji EU jest przekazywany tej instytucji wolny od obciążeń; trzeba jednak przyznać, że nie zostało to uregulowane w umowie ze względu na dobre w tamtym okresie stosunki z miastem Strasburg, jako rzekomo niekierującym się żądzą zysku organem publicznym; ponadto nie istnieje żaden przepis prawny zabraniający jakiegokolwiek państwu lub jednostce terytorialnej osiągania zysków; uznaje jednak, że sposób postępowania miasta Strasburg okazał się co najmniej nieelegancki, jako że jest sprzeczny z tradycyjnymi zasadami gościnności wobec instytucji międzynarodowych,
 - miasto Strasburg wiedziało o tym, że Parlament konsekwentnie wyłącza postanowienia dotyczące odszkodowania z umów dotyczących nieruchomości, jednak świadomie to zignorowało; podważyło to wzajemne zaufanie między miastem Strasburg a Parlamentem,
 - ubolewa nad wycofaniem się miasta Strasburga z trójstronnych negocjacji z Parlamentem, w trakcie których potwierdzono wykluczenie możliwości wypłaty odszkodowania z tytułu utraty długoterminowej dzierżawy przez miasto Strasburg i SCI Erasme; zignorowano wówczas to stanowisko podczas następných – dwustronnych – negocjacji miasta Strasburg z SCI Erasme;
20. na skutek zdobytych doświadczeń dochodzi do następujących wniosków:
- wyraża swe głębokie ubolewanie nad brakiem dobrej woli, jakim wykazały się miasto Strasburg oraz prywatny inwestor, SCI Erasme, w swych stosunkach z Parlamentem; podobnie ubolewa nad brakiem determinacji ze strony administracji samego Parlamentu,
 - wzywa Prezydium do wypowiedzenia z dniem 31 października 2006 r. umowy najmu z miastem Strasburg w celu wynegocjowania nowej, odpowiedniej ceny najmu w przypadku gdyby opóźniło się nabycie budynków,
 - wzywa Prezydium do sprawdzenia, czy właściwe byłoby przekazanie miastu Strasburg za pierwsze półrocze 2006 r. na razie jedynie takiej kwoty czynszu, która umożliwi mu spłacenie rat kapitałowych SCI Erasme, zamiast pełnego czynszu,
 - uważa, że byłoby rozsądnie kontynuować proces zakupu budynków WIC i SDM, uwzględniając następujące elementy: wysokość odpowiedniego czynszu i w związku z tym również przyszłej ceny nabycia pozostaje niejasna; wiek budynku; wypłata rekompensat jest w zasadzie niemożliwa; nadpłata, uiszczana przez Parlament w ciągu 25 lat i pozbawiona uzasadnienia, powinna zostać wliczona w cenę nabycia; równocześnie z budynkami należy nabyć grunt,
 - uważa, że stosunki trójstronne w tej sprawie nie sprzyjały osiągnięciu pełnej przejrzystości ani zagwarantowaniu należytego zarządzania finansami, a zatem uznaje, że powinno się takich stosunków unikać w polityce zarządzania nieruchomościami instytucji i organów UE,

- wzywa swoje właściwe organy do zmiany art. 16 przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu Parlamentu Europejskiego, tak aby Komisja Kontroli Budżetowej musiała wyrazić zgodę na projekty w zakresie nieruchomości, mające znaczne skutki finansowe dla budżetu,
 - wzywa swoją administrację do podjęcia koniecznych działań, mających na celu regularne – przynajmniej co pięć lat – sprawdzanie długoletnich zobowiązań umownych wobec stron trzecich, takich jak umowy najmu lub umowy o świadczenie usług; wyniki tych kontroli winny się znaleźć w sprawozdaniu z działalności dyrekcji generalnych; apeluje o to, by pierwsze takie sprawozdanie ukończono odpowiednio wcześniej, przed rozpoczęciem procedury udzielenia absolutorium z wykonania budżetu za 2005 r., oraz by od tej pory włączać je corocznie do specjalnej sekcji rocznego sprawozdania z działalności,
 - zobowiązuje swoją administrację do sprawdzenia, w porozumieniu z innymi instytucjami Unii, czy byłoby możliwe utworzenie europejskiego urzędu budowlanego, który byłby odpowiedzialny za budowę i utrzymanie budynków instytucji i organów UE; raport na ten temat powinien zostać skierowany do Komisji Kontroli Budżetowej do dnia 1 października 2007 r.,
 - stwierdza, że miasto Strasburg, ale w szczególności SCI Erasme, nie spełniły jeszcze wszystkich żądań Parlamentu dotyczących przekazania informacji; dokona zatem ponownego zbadania przedmiotowej sprawy w ramach procedury udzielenia absolutorium za rok 2005,
 - wzywa Komisję Kontroli Budżetowej do ponownego zbadania polityki Parlamentu Europejskiego w zakresie nieruchomości w ramach procedury udzielenia absolutorium z wykonania budżetu za rok 2005 oraz do jej dalszego regularnego badania;
21. oczekuje, że Parlament będzie kontynuować wysiłki włożone w ocenę umów najmu i innych porozumień umownych oraz związanych z nimi dokumentów dotyczących miasta Strasburg, SCI Erasme oraz Parlamentu w celu ustalenia wszystkich faktów;
22. przyjmuje z zadowoleniem sprawozdanie z dodatkowego audytu przeprowadzonego przez Europejski Trybunał Obrachunkowy w zakresie najmu przez Parlament budynków WIC i SDM oraz w pełni popiera jego wnioski;

Uwagi Trybunału Obrachunkowego dotyczące roku budżetowego 2004

23. stwierdza, że Trybunał Obrachunkowy wskazał na mankamenty systemu nadzoru i kontroli (ust. 9.16 sprawozdania rocznego Trybunału), które mają jednak przeważnie charakter formalny; stwierdza następnie, że błędy nie wpłynęły znacząco na legalność i prawidłowość operacji leżących u podstaw wydatków administracyjnych (ust. 9.27);
24. zauważa, że w roku 2004 podczas niemal jednoczesnego wprowadzenia nowego regulaminu pracowniczego i nowego oprogramowania do obliczania wynagrodzeń urzędników wystąpiły błędy, które spowodowane były z jednej strony przez system komputerowy, a z drugiej strony przez trudności z interpretacją regulaminu pracowniczego; stwierdza, że w obliczu tych trudności wzmocniono kontrole *ex post*;
25. zauważa również, że w roku 2005 wprowadzono nową procedurę rozliczania kosztów podróży zgodną z postanowieniami rozporządzenia finansowego;
26. przypisuje dużą wagę do uwag Trybunału Obrachunkowego, które pokrywają się w części ze stwierdzeniami audytora wewnętrznego, a mianowicie w kwestii mankamentów systemu nadzoru i kontroli; uważa, że usunięcie tych braków powinno stać się najwyższym priorytetem, i zwraca się do Trybunału Obrachunkowego i audytora wewnętrznego o szczególne zajęcie się kwestią ulepszeń systemowych w następnym sprawozdaniu;

Zarządzanie finansami Parlamentu

27. stwierdza, że analiza zarządzania budżetem dołączona do rachunków za 2004 r. zapewnia użyteczne przedstawienie głównych wydarzeń finansowych w roku podlegającym przeglądowi, a także zwięzłe streszczenie sprawozdań z działalności przedstawionych przez dyrektorów generalnych; uważa, że analiza ta byłaby wszakże jeszcze lepsza, gdyby prezentacja działalności dyrekcji generalnych była bardziej jednolita;
28. wzywa Sekretarza Generalnego do niezwłocznego, tak jak jest to od dłuższego czasu obiecanie, opracowania zwięzłego, przystępnego oraz przyciągającego uwagę dorocznego dokumentu w celu udostępnienia opinii publicznej szerszych informacji na temat zarządzania budżetem w Parlamencie ⁽¹⁾;
29. wskazuje, że aktywność Parlamentu w zakresie zarządzania w 2004 r. była w dużej mierze nakierowana na dostosowanie się do nowych wymagań rozporządzenia finansowego, poprzez wdrożenie nowych systemów kontroli, metodologii i metod pracy, opracowanie programów szkoleniowych oraz ustanowienie nowych obszarów odpowiedzialności;
30. stwierdza, że pierwotne doświadczenia związane ze stosowaniem nowego rozporządzenia finansowego wobec instytucji takiej jak Parlament, która zarządza budżetem administracyjnym, wskazują, że w niektórych przypadkach doszło do stworzenia nadmiernie złożonych systemów i przepływów finansowych;
31. wzywa Sekretarza Generalnego do poinformowania, ilu pracowników w chwili obecnej zajmuje się zadaniami kontrolnymi (kontrola *ex ante*, audyt wewnętrzny) oraz, dla porównania, ilu pracowników zatrudniała wcześniejsza Dyrekcja Kontroli Finansowej; wzywa w związku z tym Sekretarza Generalnego do sporządzenia analizy i oceny nowego systemu w zestawieniu z systemem wcześniejszej kontroli finansowej, które pozwoliłyby na udzielenie odpowiedzi, czy większy udział zasobów ludzkich jest uzasadniony;
32. ponownie potwierdza pogląd wyrażony w ust. 34 swojej wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 12 kwietnia 2005 r. oraz w swojej wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 21 kwietnia 2004 r., jak również w swojej rezolucji z dnia 8 kwietnia 2003 r. ⁽²⁾, zgodnie z którymi „procedura absolutorium powinna obejmować nie tylko działalność Sekretarza Generalnego i administracji Parlamentu, ale również decyzje podejmowane przez jego organy decyzyjne, tj. Przewodniczącego, Prezydium i Konferencję Przewodniczących”;
33. wyraża ostrą krytykę pod adresem Prezydium i właściwej komisji z powodu bezczynności; wzywa je, aby stosownie do postanowień ust. 16 i 17 swojej wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 21 kwietnia 2004 r. bezzwłocznie opracowały propozycje mające na celu zdefiniowanie ścisłego praktycznego znaczenia pojęcia odpowiedzialności politycznej członków władz zarządzających Parlamentu w zakresie wykonywania kompetencji oraz podejmowania decyzji wiążących się ze znacznymi skutkami finansowymi;
34. wzywa Prezydium, aby konsultowało się w sposób obszerny oraz zawczasu z osobami, których dotyczą podejmowane decyzje, w celu przejrzystego kształtowania procesu decyzyjnego; ponadto wzywa Prezydium do przedłożenia rocznego sprawozdania z działalności, które zgodnie z demokratycznym obowiązkiem sprawozdawczym powinno stać się częścią procedury udzielenia absolutorium z wykonania budżetu;
35. podkreśla, że Parlament udziela absolutorium nie Sekretarzowi Generalnemu, lecz Przewodniczącemu; w związku z tym oczekuje, że Przewodniczący będzie do dyspozycji Komisji Kontroli Budżetowej i podejmie z nią dialog w ramach procedury udzielenia absolutorium;

Sprawozdania z działalności dyrekcji generalnych

36. zwraca uwagę, że Sekretarz Generalny Parlamentu przekazał Komisji Kontroli Budżetowej w dniu 21 kwietnia 2005 r. roczne sprawozdania z działalności dyrekcji generalnych za rok 2004; w związku z tym podkreśla, że Sekretarz Generalny, jako delegowany intendent, oświadczył, że ma uzasadnione podstawy, aby stwierdzić, że budżet Parlamentu został wykonany zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami oraz że wprowadzone ramy kontroli zapewniły niezbędne gwarancje legalności i prawidłowości operacji leżących u jego podstaw;

⁽¹⁾ Odpowiedź Sekretarza Generalnego na ust. 9 rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie absolutorium za rok budżetowy 2002 (Dz.U. L 330 z 4.11.2004, str. 160).

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 16.6.2003, str. 62.

37. stwierdza, że różne sprawozdania z działalności różnią się bardzo pod względem zakresu, długości, formy i stopnia uwzględnienia informacji od właściwych wydziałów dykcji generalnych; zachęca Sekretarza Generalnego, aby zgodnie z propozycją Trybunału Obrachunkowego z zeszłego roku (zawartą w ust. 9.16 sprawozdania rocznego Trybunału za 2003 rok) ujednolicił w przyszłości kształt i strukturę sprawozdań z działalności w celu zapewnienia większej porównywalności;
38. wzywa administrację Parlamentu, aby w przyszłości przekazywała Komisji Kontroli Budżetowej ostateczną wersję rocznych sprawozdań z działalności, w tym oświadczenie intendenta, wraz ze wszystkimi załącznikami;
39. zauważa z zadowoleniem, że wszystkie dyrekcje generalne złożyły oświadczenie o kompletności, dokładności i prawdziwości przekazanych sprawozdań dotyczących operacji finansowych swoich wydziałów; stwierdza, że tylko w jednym przypadku – dotyczącym procedury udzielania zamówień publicznych DG ds. Informacji – zwrócono uwagę na niedociągnięcia, które nie stanowią jednak podstawy do zgłoszenia zastrzeżenia;
40. przypomina o propozycji uczynionej w ust. 30 swojej wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 12 kwietnia 2005 r., zgodnie z którą zauważył, że dla lepszego zrozumienia prawdziwej wartości deklaracji podpisanych przez intendentów pożądane byłoby przyjęcie w kolejnych latach standardowej formy, która wyraźnie odróżniałaby kwestie wymagające „uwag” ze strony dyrektora generalnego (co nie podważa jego deklaracji o wiarygodności) od innych poważniejszych kwestii uzasadniających sformułowanie „zastrzeżenia”;
41. stwierdza, że z wniosków sformułowanych w rocznych sprawozdaniach z działalności wynikają następujące ogólne wyzwania:
 - wdrożenie ram kontroli wewnętrznej wymaga więcej czasu, niż pierwotnie założono,
 - trudności związane z procedurą udzielania zamówień publicznych,
 - ciągła konieczność poszukiwania wykwalifikowanego personelu do działów finansowych dykcji generalnych oraz szkoleń dla obecnych pracowników;
 - dodatkowe trudności związane z przeprowadzką i/lub restrukturyzacją dykcji generalnych;

Roczne sprawozdanie audytora wewnętrznego

42. podkreśla, że roczne sprawozdanie audytora wewnętrznego oraz deklaracja i sprawozdania z działalności Sekretarza Generalnego i dyrektorów generalnych stanowią znaczącą część oceny dokonywanej zarówno przez Trybunał Obrachunkowy, jak i przez organy Parlamentu udzielające absolutorium;
43. przypomina, że systemy kontroli wewnętrznej wprowadzone przez intendentów delegowanych biorą pod uwagę następujące cele kontroli: zgodność z obowiązującym prawem, przepisami i praktyką; wiarygodność informacji o zarządzaniu oraz odpowiednich zapisów danych, a także gospodarność, skuteczność oraz wydajność operacji;
44. przypomina ponadto, że intencjenci są zobowiązani do przestrzegania 22 minimalnych standardów kontroli w celu realizacji tych założeń kontroli; stwierdza, że na standardy te składa się pięć elementów: środowisko kontroli, skuteczność działań i zarządzanie ryzykiem, informacja i komunikacja, działania w zakresie kontroli oraz nadzoru (badanie i ocena);
45. stwierdza, że wydział audytu wewnętrznego sporządził w 2004 r. 13 sprawozdań dotyczących ram nadzoru i kontroli dykcji generalnych oraz dokonał kontroli zarządzania finansami w czterech z parlamentarnych biur informacyjnych;

46. podkreśla, że w oparciu o plany działań zatwierdzone na podstawie sprawozdań można sformułować następujące wnioski:
- osiągnięto duże postępy w zakresie przestrzegania wymogów kontroli wewnętrznej, lecz pełna realizacja nowych ram kontroli wewnętrznej wymaga więcej czasu,
 - w każdym wydziale należy stworzyć i udokumentować samodzielne systemy kontroli; w tym celu każdy wydział musi dysponować wystarczającymi zasobami, aby móc wdrażać odpowiednie działania i je nadzorować,
 - istnieje ogólne zapotrzebowanie na wykwalifikowany personel realizujący zadania w zakresie zarządzania finansami i kontroli finansów; zaspokojenie tego zapotrzebowania należy traktować priorytetowo,
 - ponadto należy w ramach instrumentów do oceny ryzyka oraz optymalnych systemów informacji o zarządzaniu opracować odpowiednie mechanizmy służące do planowania, programowania i wytyczania celów ⁽¹⁾;
47. uważa na podstawie zdobytego doświadczenia, iż właściwi intendenci delegowani muszą zapewnić, że:
- systemy kontroli wewnętrznej uwzględniają każdorazowo ocenę przedmiotu czynności prawnych, które są długoterminowo wiążące, oraz
 - systemy kontroli wewnętrznej gwarantują, że długoterminowo wiążące czynności prawne obejmują klauzule, umożliwiające rozsądne z gospodarczego punktu widzenia dostosowania;
- uważa, że audytor wewnętrzny powinien weryfikować prawidłowe wdrażanie tych środków podczas rewizji ram kontroli wewnętrznej;
48. zauważa, że powyższe obszary priorytetowe znalazły odzwierciedlenie w planie działania Sekretarza Generalnego z zastrzeżeniem sugestii zawartych w ust. 47;
49. stwierdza, że przebieg procedur przetargowych oraz dodatki asystentów posłów do PE podlegają trwającym jeszcze badaniom; uważa, że ocena sprawozdań z badań powinna mieć miejsce w ramach procedury udzielenia absolutorium z wykonania budżetu za rok 2005;
50. wzywa audytora wewnętrznego do uwzględnienia również zasady efektywności oraz oszczędności w zarządzaniu środkami, jako aspektu oceny prawidłowości i zgodności z prawem operacji wydatkowania;
51. zachęca audytora wewnętrznego, aby przekazując swoje roczne sprawozdania Komisji Kontroli Budżetowej, udzielał dodatkowo ustnych objaśnień;

Zamówienia

52. przypomina, że rozporządzenie finansowe i przepisy wykonawcze do niego ⁽²⁾, które weszły w życie dnia 1 stycznia 2003 r., zmieniły procedury planowania, publikowania i przyznawania zamówień; przypomina następnie, że instytucje przekazują organowi budżetowemu sprawozdania dotyczące procedur negocjacyjnych oraz zamówień, które nie wchodzą w zakres postanowień dyrektyw w sprawie zamówień publicznych; że wykaz zleceniobiorców w przypadku zamówień powyżej 50 000 EUR – jednakże poniżej progu wyznaczonego przez te dyrektywy – jest publikowany w Dzienniku Urzędowym oraz że zamówienia w wysokości od 13 800 EUR do 50 000 EUR są publikowane na stronach internetowych instytucji; ponadto stwierdza, że w 2003 r. Parlament wezwał swojego Sekretarza Generalnego do przedstawiania rocznych sprawozdań z udzielonych zamówień ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Ustęp 40 wyżej wymienionej rezolucji Parlamentu z dnia 12 kwietnia 2005 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1261/2005 (Dz.U. L 201 z 2.8.2005, str. 3).

⁽³⁾ Ustęp 73 wyżej wymienionej rezolucji Parlamentu z dnia 8 kwietnia 2003 r.

53. stwierdza, że roczne sprawozdanie zawiera następujące informacje na temat zamówień udzielonych w 2004 r.:

Rodzaj zamówienia	Liczba	Wartość procentowa	Kwota w EUR	Wartość procentowa
Usługi	229	58 %	180 927 304	75 %
Dostawy	99	25 %	26 500 867	11 %
Roboty	60	15 %	18 876 271	8 %
Budynki	4	2 %	15 593 025	6 %
Razem	392	100 %	241 897 467	100 %

Rodzaj procedury	Liczba	Wartość procentowa	Kwota w EUR	Wartość procentowa	Średnia kwota
Procedura otwarta	95	24 %	157 909 034	70 %	1 662 200
Procedura ograniczona	110	28 %	39 897 441	18 %	362 704
Procedury negocjacyjne	183	48 %	28 497 967	12 %	155 727
Razem	388	100 %	226 304 442	100 %	585 259

54. stwierdza, że audytor wewnętrzny kończy obecnie w skali całej instytucji kontrolę procesu udzielania zamówień; wzywa Sekretarza Generalnego, aby poinformował w odpowiedni sposób Komisję Kontroli Budżetowej o treści tego sprawozdania;
55. ubolewa, że w 2004 r. liczba i wielkość zamówień udzielonych w ramach procedury otwartej znacznie spadła; wzywa Sekretarza Generalnego do uzasadnienia tego faktu;
56. pyta, czy utworzono już bazę danych dotyczących zamówień zgodnie z wymogami art. 95 rozporządzenia finansowego i czy jest ona już gotowa do użycia;
57. pyta, czy ustosunkowano się do zeszłorocznych sugestii dotyczących zmian w rozporządzeniu finansowym ⁽¹⁾ (udzielanie zamówień w trybie konkursów w przypadku zamówień o niskiej wartości, wymiana informacji dotyczących przetargów drogą elektroniczną);

Działalność komisji parlamentarnych

58. przypomina, że zgodnie z art. 276 Traktatu WE do zadań Parlamentu Europejskiego należy udzielanie Komisji absolutorium z wykonania budżetu, przy czym obejmuje to cały zakres uprawnień; z tego względu ubolewa, że Komisja Kontroli Budżetowej nie była w stanie, z powodu wewnątrzparlamentarnych postanowień dotyczących organizowania delegacji do państw trzecich, przeprowadzić na czas planowanej delegacji *ad hoc* Europejskiej Agencji Odbudowy do Kosowa;
59. wzywa dlatego odpowiednie gremia Parlamentu Europejskiego do umożliwienia, aby Komisja Kontroli Budżetowej mogła w razie potrzeby, w trakcie wypełniania swoich obowiązków parlamentarnych w ramach procedury absolutorium budżetowego, wysłać szybko i bez nadmiernej biurokracji małe delegacje do państw członkowskich i krajów trzecich w celu przeprowadzania niezbędnych kontroli na miejscu;

Grupy polityczne (przegląd rozliczeń i procedur – linia budżetowa 3 7 0 1)

60. przypomina, że ust. 2.7.3 przepisów dotyczących linii budżetowej 3 7 0 1 ⁽²⁾ wymaga, aby Prezydium i Komisja Kontroli Budżetowej zajmowały się rachunkami grup politycznych zgodnie z uprawnieniami przyznanymi im w regulaminie;

⁽¹⁾ Ustęp 73 wyżej wymienionej rezolucji Parlamentu z dnia 12 kwietnia 2005 r.

⁽²⁾ Decyzja Prezydium z dnia 30 czerwca 2003 r.

61. powtarza, że grupy polityczne są w sposób niezależny odpowiedzialne za zarządzanie przysługującymi im środkami i ich wykorzystanie oraz że kompetencje wydziału audytu wewnętrznego Parlamentu nie obejmują warunków, na jakich wykorzystywane są środki w ramach linii budżetowej 3 7 0 1 (około 3,2 % ogólnego budżetu Parlamentu);
62. z zadowoleniem przyjmuje decyzję grup politycznych o publikacji swoich wewnętrznych zasad finansowych i budżetowych w 2004 r. na stronie internetowej Parlamentu;
63. pyta, czy grupy polityczne napotykały trudności przy stosowaniu nowych zasad rozporządzenia finansowego oraz ich przepisów wykonawczych;
64. stwierdza, że w 2004 r. środki zapisane w linii budżetowej 3 7 0 1 zostały rozdzielone w następujący sposób:

(w tys. EUR)

Kwota łączna przewidziana w budżecie		43 250				
Posłowie niezrzeszeni		1 246				
Kwoty przewidziane dla grup politycznych		42 004				
Grupa polityczna	Środki przyznane z budżetu PE	Środki własne i środki przeniesione grup polit.	Wydatki w 2004 r.	Przeznaczenie w %	Górny limit dla przesunięcia środków (*)	Przesunięcia środków po 2005 r.
PPE	16 077	2 912	14 828	78 %	8 038	4 160
PSE	12 204	3 775	10 952	69 %	6 102	5 027
ELDR/ ALDE	4 525	1 192	3 612	63 %	2 263	2 106
Verts/ALE	2 785	998	3 156	83 %	1 393	628
GUE/NGL	2 976	1 217	3 018	72 %	1 488	1 175
UEN	1 687	426	1 840	87 %	844	273
EDD (**)	650	605	1 225	98 %	nie dotyczy	nie dotyczy
IND/DEM	1 100	4	452	41 %	550	653 (***)
Razem	42 004	11 130	39 083	74 %		

(*) Zgodnie z zasadami wykonania linii budżetowej 3 7 0 1.

(**) Środki budżetowe przewidziane jedynie na I półrocze 2004 r.

(***) Decyzja Prezydium z dnia 29 września 2005 r.

65. stwierdza, że grupy polityczne otrzymały potwierdzenie od audytorów zewnętrznych o zgodności rozliczeń z obowiązującymi przepisami i międzynarodowymi standardami rachunkowości;
66. przyjmuje do wiadomości fakt, że w dniu 29 września 2005 r. Prezydium obradowało nad sprawozdaniami grup politycznych z wykonania budżetu oraz sprawozdaniami audytorów i je zatwierdziło;
67. stwierdza, że grupy polityczne z reguły nie wykorzystywały przyznanych im środków;
68. wzywa Komisję i Radę, by podczas przyszłych negocjacji nad reformą rozporządzenia finansowego raz na zawsze i wszechstronnie uregulowały kwestię statusu prawnego środków, udostępnianych partiom politycznym z budżetu Parlamentu, do czego wezwał Parlament w swym stanowisku z dnia 15 marca 2006 r. ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0085, poprawka 63.

Diety posłów

69. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że powyżej wzmiankowany Statut Posła do Parlamentu Europejskiego, po zatwierdzeniu przez Radę w dniu 19 lipca 2005 r., wejdzie w życie w pierwszym dniu rozpoczynającej się w roku 2009 kadencji Parlamentu Europejskiego;
70. zwraca uwagę, że w maju 2004 r. przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów ⁽¹⁾ zostały dostosowane do rozporządzenia finansowego;
71. przypomina decyzję Prezydium z dnia 28 maja 2003 r., zgodnie z którą: „wprowadzenie (...) procedury przewidzianej dla zatwierdzenia przez Prezydium nowych przepisów dotyczących zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu Europejskiego następuje po zatwierdzeniu Statutu Posła do Parlamentu Europejskiego na posiedzeniu plenarnym i zgodnie z harmonogramem wejścia w życie statutu (...)”; zobowiązuje Sekretarza Generalnego do poinformowania Komisji Kontroli Budżetowej o działaniach podjętych do tej pory przez Prezydium;
72. wzywa Prezydium do realizacji przewidzianych już w Statucie Posła i zatwierdzonych przez Parlament planów, dla tych posłów, którzy tego sobie zażyczą, dotyczących przygotowania systemu mającego na celu zwrot rzeczywiście poniesionych przez posłów kosztów podróży;

Dodatki na sekretariat

73. zauważa, że dnia 13 grudnia 2004 r. Prezydium przyjęło zmiany w przepisach dotyczących dodatków na sekretariat ⁽²⁾, które, między innymi, miały na celu zapewnienie większej spójności pomiędzy tymi przepisami a wymaganiami rozporządzenia finansowego;
74. ubolewa nad tym, że aż do lipca 2004 r. umowy stażystów oraz umowy o świadczenie usług z osobami fizycznymi, przedsiębiorstwami lub fundacjami wprowadzano do parlamentarnego systemu komputerowego z tym samym kodem niezależnie od typu umowy lub tego, czy zawarta była ona z asystentem czy stażystą;
75. ubolewa nad przekazywaniem Sekretarzowi Generalnemu niewystarczających informacji na temat wysokości płac znacznej liczby asystentów zatrudnionych przez firmy świadczące usługi; z zadowoleniem przyjmuje informację otrzymaną od Sekretarza Generalnego dotyczącą stawek wypłacanych zatrudnionym asystentom bezpośrednio przez posłów lub poprzez osobę trzecią zobowiązaną do świadczenia;
76. wyraża ubolewanie, że do dnia 20 lutego 2006 r. 87,2 % posłów nie przedłożyło Parlamentowi wykazów wydatków dotyczących dodatku na pomoc parlamentarną, które zgodnie z art. 14 ust. 5 lit. e) oraz art. 14 ust. 6 lit. b) i c) przepisów dotyczących zwrotu kosztów oraz diet posłów do Parlamentu Europejskiego należało złożyć do dnia 1 listopada 2005 r. i które powinny również obejmować deklaracje dotyczące przystąpienia ich asystentów do systemu ubezpieczeń społecznych, jeżeli asystent zatrudniony jest w ramach umowy o świadczenie usług; wyraża poza tym ubolewanie, że Parlament dotychczas nie zawarł umów ramowych z firmami wyspecjalizowanymi w zarządzaniu – zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym – kwestiami dotyczącymi podatków i ubezpieczenia społecznego, związanymi z umowami pracowniczymi, jak wymaga tego art. 14 ust. 5 lit. f) przepisów dotyczących zwrotu kosztów oraz diet posłów i co postuluje się przynajmniej od lipca 2004 r.;
77. podkreśla, że wysyłanie indywidualnych powiadomień do tych posłów, którzy jeszcze nie złożyli dokumentów, byłoby najbardziej skutecznym sposobem na rozwiązanie problemu brakujących dokumentów dotyczących wydatkowania dodatku na pomoc parlamentarną, które powinny być dostarczone przez posłów;
78. wzywa Prezydium do natychmiastowego zakończenia dyskusji nad wynikami prac parlamentarnej grupy roboczej ds. asystentów posłów do PE; zobowiązuje swojego Sekretarza Generalnego, aby poinformował Komisję Kontroli Budżetowej o propozycjach grupy roboczej oraz o decyzji Prezydium;
79. wzywa Prezydium do opracowania statutu asystentów posłów do PE regulującego m.in. warunki zatrudnienia, pracy, a także ubezpieczenia społecznego i opodatkowania asystentów; podkreśla, że statut ten powinien wejść w życie w możliwie najkrótszym terminie;

⁽¹⁾ PE 113.116.

⁽²⁾ Artykuły 14–16 przepisów dotyczących zwrotu kosztów i diet posłów.

Dobrowolny plan emerytalny

80. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy podkreślał w swoich rocznych sprawozdaniach z ostatnich trzech lat konieczność stworzenia wystarczającej podstawy prawnej dla dodatkowego systemu emerytalnego Parlamentu; przypomina, że należy ponadto określić jednoznaczne zasady obowiązujące w przypadku wystąpienia deficytu ⁽¹⁾; odnotowuje jednak, że zdaniem służb prawnych Parlamentu „odpowiednia podstawa prawna dla uzupełniającego systemu emerytalnego” istnieje na mocy „autonomii Parlamentu Europejskiego w kwestii uregulowań wynikającej z art. 199 Traktatu WE (ex art. 142 Traktatu EWG), upoważniającego Parlament Europejski do podejmowania środków dotyczących funkcjonowania wewnętrznego”, a ponadto „od momentu wejścia w życie Statutu Posła podstawę prawną funduszu emerytalnego stanowić będzie art. 27 Statutu” ⁽²⁾;
81. zwraca uwagę również na tegoroczne sprawozdanie z działalności Dyrekcji Generalnej ds. Finansów za rok 2004, w którym w odniesieniu do dodatkowego systemu emerytalnego ujęto, co następuje:
- brak podstawy prawnej w postaci umowy, która regulowałaby stosunek między Parlamentem i funduszem emerytalnym,
 - brak zasad w odniesieniu do nadwyżki lub niedoboru w środkach funduszu,
 - niejasności dotyczące ujęcia w budżecie roszczeń członków funduszy;
82. zauważa, że dodatkowy fundusz emerytalny liczył w listopadzie 2005 r. 475 członków: uiszczane przez nich miesięczne składki – w ramach zwrotu kosztów ogólnych – wynosiły 948 EUR miesięcznie (1/3); Parlament wpłacał miesięcznie 1 896 EUR (2/3); w 2004 r. na rzecz dobrowolnego planu emerytalnego zapisano w budżecie kwotę w wysokości 10 300 000 EUR;
83. stwierdza, że w dniu 31 grudnia 2004 r. przyszłe zobowiązania funduszu emerytalnego przekraczały jego bieżące aktywa o kwotę 43 756 745 EUR, a poziom finansowania osiągnął 76,8 %, oraz że w dniu 31 grudnia 2005 r. odnotowano wyraźny spadek deficytu do kwoty 28 875 417 EUR, a poziom finansowania wzrósł do 86,1 % ⁽³⁾;
84. odnotowuje, że począwszy od stycznia 2005 r. członek po ukończeniu 60 roku życia i po pięciu latach uiszczania składek może pobierać miesięczną emeryturę w wysokości 1 276 EUR;
85. odnotowuje, że Prezydium w latach 2002–2005 nie uwzględniło uwag zgłoszonych przez Trybunał Obrachunkowy; stwierdza, że Prezydium zaaprobowало w dniu 30 listopada 2005 r. następujące działania:
- podwyższenie miesięcznych składek począwszy od 2006 r.; 1 094 EUR dla posłów i 2 188 EUR dla Parlamentu,
 - grupa robocza sporządzi sprawozdanie z sytuacji finansowej funduszu emerytalnego;
86. uważa, że stosunek między Parlamentem a funduszem emerytalnym jeszcze w tym roku powinien zostać uregulowany prawnie przez zawarcie stosownej umowy; wzywa Sekretarza Generalnego do przekazania Komisji Kontroli Budżetowej w grudniu 2006 r. sprawozdania z poczynionych postępów;
87. ponadto uważa, że składki płacone przez posłów na rzecz dodatkowego funduszu emerytalnego powinny być płacone bezpośrednio z prywatnych źródeł dochodów, a nie poprzez system uposażenia parlamentarnego; odnotowuje jednak, że w odniesieniu do aktualnego systemu uposażeń Trybunał Obrachunkowy w swej opinii nr 5/99 doszedł do wniosku, że z punktu widzenia funduszu i jego członków system działa efektywnie; ponadto pozwala on Parlamentowi poprawnie obliczać swe własne zobowiązania gdyż, zgodnie z przepisami, Parlament zobowiązany jest do wypłacania kwoty dwukrotnie wyższej od kwoty faktycznie wpłacanej przez posłów; odnotowuje, że Trybunał nie dopatrzył się problemów w utrzymaniu systemu pod warunkiem lepszego zdefiniowania go oraz określenia jego działania w formalnym dokumencie;

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 20.11.2005, tabela 9.2; Dz.U. C 293 z 30.11.2004, tabela 9.3; Dz.U. C 286 z 28.11.2003, ust. 9.15.

⁽²⁾ Notatka Sekretarza Generalnego do członków Prezydium – Zarządzanie dodatkowym dobrowolnym systemem emerytalnym posłów, listopad 2005 r., PE 356.020/BUR./REV.

⁽³⁾ Źródło: System emerytalny ABS – Roczne sprawozdanie finansowe za 2005 r.

88. z troską zauważa, że odliczenie składek na system ubezpieczenia emerytalnego z ogólnych środków naraża posłów na ryzyko powstania zarzutów, że środki publiczne mogą służyć zasilaniu prywatnych składek emerytalnych, w związku z czym wzywa Prezydium Parlamentu, by do dnia 31 marca 2007 r. zaproponowało środki zapewniające bezpośrednie dokonywanie tego typu płatności przez członków funduszu emerytalnego poprzez bezpośrednie zlecenie płatności;
89. stwierdza, że od momentu wejścia w życie Statutu Posła do Parlamentu Europejskiego w 2009 r. posłowie będą traktowani jednakowo, a dodatkowy fundusz emerytalny nie będzie mógł przyjmować już nowych członków; ponadto uważa, że od momentu wejścia w życie Statutu Posła:
- powinien być realizowany jedynie dobrowolny plan emerytalny,
 - posłowie nie powinni być członkami dobrowolnych funduszy emerytalnych,
 - prawa uprzednio nabyte powinny zostać jednak zachowane;

Partie polityczne na poziomie europejskim

90. stwierdza, że operacje partii politycznych na poziomie europejskim w 2004 r. przedstawiały się następująco:

(w EUR)

Budżet 2004 zaakceptowany w ramach porozumienia					
Partia	Wydatki kwalifikowalne zgodnie z preliminarem dochodów i wydatków załączonym do wniosku o dotację	Wnioskowana dotacja	Środki własne	Ostateczna kwota dotacji	Wnioskowana dotacja w %
PPE	2 116 783,00	1 587 587,00	517 555,63	1 051 469,44	66 %
PSE	1 676 000,00	1 257 000,00	447 780,45	1 093 853,21	87 %
ELDR	825 194,00	618 896,00	156 156,24	462 661,31	75 %
EFGP	408 000,00	307 500,00	77 371,36	171 460,56	56 %
AEN	215 000,00	161 250,00	28 000,00	83 964,01	52 %
PDE	453 900,00	340 425,00	23 509,72	69 861,91	21 %
GE	280 366,00	210 275,00	69 800,00	120 895,22	58 %
EFA	222 024,00	165 724,00	54 407,34	163 222,02	99 %
Razem	6 197 267,00	4 648 657,00	1 374 940,74	3 217 387,68	69 %

PPE: Europejska Partia Ludowa, PSE: Partia Europejskich Socjalistów, ELDR: Europejska Liberalno-Demokratyczna Partia Reform, EFGP: Europejska Federacja Partii Zielonych, AEN: Unia na rzecz Europy Narodów, PDE: Europejska Partia Demokratyczna, GE: Zjednoczona Lewica Europejska, EFA: Wolny Sojusz Europejski.

91. podkreśla, że partie otrzymały potwierdzenie od audytorów zewnętrznych o zgodności operacji z obowiązującymi przepisami i międzynarodowymi standardami rachunkowości;
92. zwraca szczególną uwagę na fakt, że partie na poziomie europejskim nie były w pełni zdolne do wykorzystania udostępnionych im środków;
93. zwraca uwagę, że w swym stanowisku z dnia 15 marca 2006 r. ⁽¹⁾ w sprawie reformy rozporządzenia finansowego Parlament wniósł o prawne potraktowanie środków własnych partii politycznych na poziomie europejskim w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0085, poprawka 99.

⁽²⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, str. 1.

94. przypomina, że jego stała komisja przedstawi wkrótce sprawozdanie dotyczące zastosowania rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 oraz że w 2004 r. rozporządzenie to zostało po raz pierwszy zastosowane;
95. wzywa Prezydium, aby w celu poprawy zastosowania rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 uwzględniło następujące sugestie:
- powinna istnieć możliwość przeniesienia na następny rok budżetowy 15 % zaciągniętych, lecz niewydanych środków,
 - partiom na poziomie europejskim powinno zezwalać się na tworzenie rezerwy ze środków własnych, dzięki której w przypadku rozwiązania partii mogłyby spłacić ustawowe zobowiązania wobec swoich pracowników i partnerów umownych,
 - należy stworzyć wieloletnie ramy finansowe (obejmujące np. okres jednej kadencji Parlamentu), dzięki którym partie miałyby zapewnione większe bezpieczeństwo planowania;

Zatrudnianie personelu z nowych państw członkowskich

96. wzywa Sekretarza Generalnego, aby do końca grudnia 2006 r. złożył sprawozdanie z postępów, jakie poczyniono w zatrudnianiu personelu z nowych państw członkowskich, z uwzględnieniem podziału na kategorie (np. tłumacze ustni, tłumacze pisemni, urzędnicy administracji itd.);

Wydatki na tłumaczenia ustne (sprawozdanie specjalne nr 5/2005 Trybunału Obrachunkowego)

97. podkreśla, że wielojęzyczność jest jedną z charakterystycznych cech Unii Europejskiej i jest wyrazem kulturowej i językowej różnorodności Unii, a także zapewnia równe traktowanie jej obywateli; podkreśla fakt, że wielojęzyczność gwarantuje obywatelom prawo do posługiwania się jednym z języków urzędowych Unii w kontaktach z jej instytucjami, dzięki czemu obywatele mogą korzystać z przysługującego im prawa do demokratycznej kontroli;
98. zwraca uwagę, że rozpatrzył szczegółowo treść sprawozdania specjalnego nr 5/2005 Trybunału Obrachunkowego w odrębnej rezolucji;
99. zdaje sobie sprawę z tego, że częste podróże pomiędzy siedzibami Parlamentu generują znacznie wyższe koszty w wielu obszarach jego działania, w tym tłumaczeniach, tak jak zostało to stwierdzone przez Europejski Trybunał Obrachunkowy w sprawozdaniu specjalnym nr 5/2005;

Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa: ocena skutków

100. zwraca uwagę na swoją decyzję z dnia 9 października 2003 r. w sprawie zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾ oraz odnotowuje wnioski grupy roboczej w zakresie oceny skutków⁽²⁾, zgodnie z którą jest zdania, że:
- każda instytucja powinna być odpowiedzialna za ocenę skutków własnych propozycji,
 - ocena skutków powinna dotyczyć wszystkich tekstów o dużym politycznym znaczeniu i obejmować następujące obszary: skutki działań regulacyjnych, w tym skutki braku regulacji, a także skutki gospodarcze, w zakresie ochrony środowiska, społeczne i budżetowe,
 - Parlament powinien zlecić ocenę skutków osobom trzecim i zapewnić jedynie dobrą jakość sporządzonych ekspertyz,
 - decyzję o zleceniu wykonania oceny skutków lub o jej sprawdzeniu powinni podejmować koordynatorzy polityczni lub przewodniczący komisji specjalistycznych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 E z 31.3.2004, str. 84.

⁽²⁾ Adonis: 03-DGIII(04)D/19596.

101. uważa, że włączenie oceny skutków obciążone jest ryzykiem mogącym negatywnie wpłynąć na prace parlamentarne, zgodnie z czym jest zdania, że:
- ograniczeniu lub politycznej kontroli powinno podlegać prawo posłów do wnoszenia poprawek,
 - dalszemu zwiększeniu ulegnie presja czasu, pod którą już teraz przebiegają prace parlamentarne, biorąc pod uwagę terminy składania poprawek i ich tłumaczeń,
 - zbyt uciążliwe może się okazać angażowanie ekspertów z zewnątrz oraz ocena sporządzonych przez nich ekspertyz,
 - może zaistnieć brak możliwości negocjowania kompromisów w ostatniej chwili;
102. w związku z tym wzywa Sekretarza Generalnego i właściwe organy Parlamentu do wyjaśnienia, w jaki sposób zamierzają wdrożyć ten aspekt porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa;

Kontynuacja rezolucji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2003

103. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że sprawozdania wydziału audytu wewnętrznego znalazły odzwierciedlenie w nowo opracowanym planie działania Sekretarza Generalnego, który przekazał go razem z deklaracją o wiarygodności właściwym organom Parlamentu Europejskiego; przypomina, że powyższy plan działania zawiera 47 pojedynczych działań, oraz wzywa Sekretarza Generalnego do wyjaśnienia, które z nich wyznaczył jako priorytety;
104. stwierdza, że Parlament zapewnił wykonanie linii budżetowej 3 7 0 1 w stosunku do niezrzeszonych posłów do PE oraz że potwierdził wiarygodność tego wykonania; przypomina, że dokumenty związane z tą linią budżetową zostaną opublikowane na stronie internetowej Parlamentu;
105. przyjmuje do wiadomości dyskusję i głosowanie Prezydium nad propozycjami Sekretarza Generalnego dotyczącymi z jednej strony pisma w sprawie wyboru audytora zewnętrznego grup politycznych, z drugiej strony zaś sprawozdania finansowego przewodniczących grup politycznych; stwierdza, że decyzja nie została jeszcze podjęta oraz zwraca się do Prezydium o poinformowanie Komisji Kontroli Budżetowej o rezultatach posiedzeń;
106. przyjmuje do wiadomości fakt, że Parlament w 2004 r. podjął działania techniczne – również w ramach przygotowania do wprowadzenia Statutu Posłów do Parlamentu Europejskiego – zmierzające do połączenia do tej pory odrębnie funkcjonujących systemów administracyjnych w zakresie zwrotu kosztów ponoszonych przez posłów (projekt PAM: Portail Applicatif des Membres);
107. odnotowuje fakt zakończenia prac rady dyscyplinarnej w sprawie przypisania odpowiedzialności za różnicę w wysokości 4 136 125 BEF między stanem kasy a odpowiednimi rachunkami z 1982 r.; oczekuje ściągnięcia powyższej należności wraz z odsetkami;
108. z zadowoleniem przyjmuje fakt przyjęcia przez Prezydium w dniu 12 grudnia 2005 r. sprawozdania końcowego grupy roboczej EMAS („Eco-Management and Audit System”) oraz opublikowania na stronie internetowej Parlamentu sprawozdania w sprawie systemu zarządzania ekologicznego wewnątrz instytucji, poczynwszy od lutego 2006 r.;
109. odnotowuje poprawę usług informatycznych świadczonych na rzecz posłów, w szczególności przez:
- lepsze wyposażenie informatyczne biur poselskich,
 - utworzenie sieci CyberLAN; możliwości podłączenia każdego komputera do tejże sieci,
 - rozpoczęcie pilotażowego projektu dotyczącego systemu podpisu elektronicznego,
 - poprawę działań w zakresie zabezpieczenia serwerów, stacji i elementów sieci,

-
- wyposażenie Parlamentu w bezprzewodowy system komunikacyjny („Hotspots”, „Wireless Fidelity”);
110. nalega, aby podpisy elektroniczne, w związku z którymi realizowany jest obecnie wyżej wspomniany projekt pilotażowy, były wprowadzone możliwie jak najszybciej, tak by posłowie mogli podpisywać takie dokumenty, jak poprawki i pytania parlamentarne, bez uciekania się do przekazywania dokumentów w wersji papierowej, co pozwoliłoby na zwiększenie wydajności pracy posłów w Parlamencie;
 111. stwierdza, że Kwestorzy w dniu 16 listopada 2005 r. zdecydowali, że dokumenty komisji będą w dalszym ciągu udostępniane ich członkom, jednak uchwalone w Strasburgu akty i komunikaty prasowe nie będą już rozdawane w formie papierowej.
-